

K. Lenaerts
 A. Borg Barthet
 K. Schiemann
 G. Arestis
 J. Makarczyk
 E. Juhász
 P. Küris

Na zgromadzeniu w dniu 16 maja 2006 r. Trybunał sporządził poniższe listy, o których mowa w art. 11d § 2 akapit pierwszy regulaminu, w celu ustalenia składu trzeciej izby:

J.-P. Puissochet
 A. Ó Caoimh
 S. von Bahr
 U. Löhmus
 A. Tizzano
 J. Malenovský
 A. Borg Barthet

Na zgromadzeniu w dniu 16 maja 2006 r. Trybunał sporządził poniższe listy, o których mowa w art. 11d § 2 akapit drugi regulaminu, w celu ustalenia składu szóstej izby:

J.-P. Puissochet
 S. von Bahr
 A. Tizzano
 A. Borg Barthet
 U. Löhmus
 A. Ó Caoimh

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 27 kwietnia 2006 r. — Komisja przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-441/02) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 8 A i 48 traktatu WE (obecnie, po zmianie, art. 18 i 39 WE) — Dyrektywy 64/221/EWG, 73/148/EWG i 90/364/EWG — Rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 — Swoboda przemieszczania się obywateli państw członkowskich — Porządek publiczny — Prawo do poszanowania życia rodzinnego — Ustawodawstwo krajowe w kwestii pozbawienia prawa pobytu i wydalenia — Praktyka administracyjna — Skazanie — Wydalenie)

(2006/C 143/05)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich [Przedstawiciele: C. O'Reilly i W. Bogensberger, pełnomocnicy]

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec [Przedstawiciele: W.-D. Plessing i A. Tiemann, pełnomocnicy]

Interwenient wspierający wnioski strony skarżącej: Republika Włoska [Przedstawiciele: I. M. Braguglia, pełnomocnik, wspierany przez. M. Fiorilli, avocat]

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Art. 8A i 48 traktatu WE (obecnie, po zmianie, art. 18 i 38 WE) — Art. 3 i 9 dyrektywy Rady 64/221/EWG z dnia 25 lutego 1964 r. w sprawie koordynacji specjalnych środków dotyczących przemieszczania się i pobytu cudzoziemców, uzasadnionych względami porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego (Dz.U. 1964, 56, str. 850) — Art. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 257, str. 2) — art. 1, 4, 5, 8 i 10 dyrektywy Rady 73/148/EWG z dnia 21 maja 1973 r. w sprawie w sprawie zniesienia ograniczeń w zakresie przemieszczania się i pobytu obywateli państw członkowskich w obrębie Wspólnoty, które dotyczą przedsiębiorczości i świadczenia usług (Dz.U. L 172, str. 14) — Art. 1 i 2 dyrektywy Rady 90/364/EWG z dnia 28 czerwca 1990 r. w sprawie prawa pobytu (Dz.U. L 180, str. 26) — Ustawodawstwo krajowe dotyczące pozbawienia prawa pobytu i wydalenia ze względów porządku publicznego, w szczególności w przypadku skazania — Praktyka administracyjna

Sentencja

- 1) Nie dokonując w § 12 ust. 1 ustawy z dnia 21 stycznia 1980 r. w sprawie wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej (Gesetz über Einreise und Aufenthalt von Staatsangehörigen der Mitgliedstaaten der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft) transpozycji w sposób dostatecznie jasny wymogów ustanowionych przez prawo wspólnotowe w dziedzinie ograniczeń swobodnego przemieszczania się, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 39 WE, art. 3 dyrektywy Rady 64/221 z dnia 25 lutego 1964 r. w sprawie koordynacji specjalnych środków dotyczących przemieszczania się i pobytu cudzoziemców, uzasadnionych względami porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego i art. 10 dyrektywy Rady 73/148 z dnia 21 maja 1973 r. w sprawie zniesienia ograniczeń w zakresie przemieszczania się i pobytu obywateli państw członkowskich w obrębie Wspólnoty, które dotyczą przedsiębiorczości i świadczenia usług.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 4) Republika Włoska ponosi własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 31 z 8.2.2003.